

Naar Ministeriet ikke har kunnet følge det kirkelige Udvalg i dets Forslag om at forhøje Provsternes Vederlag fra 3—500 Kr. til 400—1000 Kr., skyldes det dels, at man i det hele er betænkelig ved at stille Forslag om Forhøjelse af Lønninger og Honorarer, dels at man maa antage, at Provsterne vil faa en Del mindre Arbejde for Præsteembederne, naar Præstegaardene henlægges under Menighedsraadenes Bestyrelse, ligesom ogsaa deres Arbejde med Syn over Kirkerne vil blive mindre i Henhold til det fremsatte Lovforslag om Kirkers og Kirkegaardes Vedligeholdelse.

Heller ikke har man ment at kunne følge et af det kirkelige Udvalg stillet Forslag om, at Provstelønnen skulde være pensionsgivende i sin Helhed. Dette vilde dels medføre den Vanskelighed, at der af Lønningsmidlerne skulde svares Pension af Vederlag, der ydes af Kirkerne, hvilket ikke anses for rimeligt, dels vilde det stride imod den ellers almindeligt gældende Regel om, at Honorarer ikke hjemler Ret til Pension.

Til § 12.

Bestemmelserne er overensstemmende med Reglerne i den nugældende Lovs § 12.

Til § 13.

Bestemmelsen i 3. Stk. svarer til Bestemmelsen i Lov om Nr. 341 af 28. Juni 1920 § 6, næstsidste Stykke. Under de nuværende Forhold maa det ventes, at der kan komme Vanskelighed ved at faa Embeder besat, og det vil derfor være ønskeligt, at der for at fremme Sammenlægning af smaa Pastorater, hvor Forholdene tillader dette, faas en tilsvarende Regel i det øvrige Land.

Bestemmelsen i 4. Stk. er indføjet af Hensyn til Forslaget om, at Antallet af Embeder paa de forskellige Lønninger fremtidig skal svare til en bestemt Brøkdel af det samlede Antal Embeder. Medens man hidtil ved Oprettelse af nye Embeder altid maatte sætte det nyoprettede Embede uden Hensyn til dets Størrelse og Betydning i 3die Lønningsklasse, vil fremtidig en Del af de nyoprettede Embeder kunne komme paa højest og næsthøjest Løn; men Bestemmelsen aabner ogsaa Mulighed for, at et alt bestaaende Embede kan oprykkes til en højere Løn, naar Forholdene i dette Embede har forandret sig saaledes, at en Oprykning er ønskelig, blot at det bestemte Forhold imellem Embeder paa de forskellige Lønninger ikke forrykkes.

Forelagte Lovforslag m. m.

Til § 14.

Reglen i § 14 er en Omformning af den nugældende Lovs § 16, 3. Stk.

Til § 15.

Det foreslaas, at der paany skal aabnes Adgang for de Præster, der har valgt at være paa den før 1913 gældende Lønningsordning til at indtræde under den nye Lønningsordning. Det kan herved oplyses, at Antallet af disse Præster nu kun er 26.

For Embederne i de sønderjydske Landsdele har man foreslaaet særlige Regler i § 15, 3. og 4. Stk. Der er hersondret imellem de Præster, der før Genforeningen gavde et Embede udenfor Lønordningen — og i Klasse med disse er sat Præster, der fra et Embede udenfor de sønderjydske Landsdele, som var holdt udenfor Lønningsordningen, er overgaaet til et Embede i de sønderjydske Landsdele, der ligeledes hidtil har været udenfor Lønningsordningen — og de Præster, der efter Genforeningen har faaet Embede i de sønderjydske Landsdele. For de førstnævntes Vedkommende foreslaas det — i Lighed med Ordningen for Præsterne i det øvrige Land — at de selv skal træffe Afgørelsen af, om Embedet ogsaa i Fremtiden for deres Embedstid skal blive udenfor Lønningsordningen. For de øvrige Præster fastsættes det, at de indgaar under Lønningsordningen fra den 1. April 1924. Naar det er foreslaaet, at Indordningen først skal ske fra den 1. April 1924, skyldes det, at disse Præster har haft Grund til at vente, at de vilde komme til at oppebære Embedernes fulde Løn indtil Bortfald af den midlertidige Lov Nr. 341 af 28. Juni 1920, jfr. denne Lovs § 7.

Til §§ 16—17.

Bestemmelserne i disse Paragraffer er i alt væsentligt overensstemmende med de nugældende Regler. Dog er det foreslaaet, at den Begrænsning, som findes i den nugældende Lov med Hensyn til den Tid, hvori Præstegerning i ikke pensionsberettiget Embede i eller udenfor Kongeriget kan medregnes, bortfalder. De Tilfælde, der særlig tænkes paa, er Stillinger som Sømandspræster og lignende. Disse Stillinger er af saa stor Vigtighed, at det maa anses for ønskeligt, at det ikke skal komme en Præst til Skade ved senere Ansættelse i pensionsberettiget Embede i Folkekirken, at han er forblevet i en saadan Stilling i en lang Aarrække. Bestemmelsen om, at Lærere ved det teologiske Fakultet kan faa